1958
March 31.

అస్సాం కంపెనీఉద్యోగులు

V

అస్సాం కంపెనీలిమిటెడ్

(భగవతి, J.L. కపూర్ మరియు A.K. సర్కార్ న్యాయమూర్తులు)

పారిశ్రామిక వివాదం – బోనస్ – పరిశ్రమకు వర్తించే ఫార్ములా – నిల్వల /reserves పై మూలధనం తిరిగి రావడానికి అనుమతించదగిన తగ్గింపులు – తగినట్లయితే బోనస్ చెల్లింపు యొక్క "యూనిట్ పథకం".

అప్పీలుదారులు సంవత్సరానికి ఆరు నెలల వేతనం చొప్పున 1951 మరియు 1952 సంవత్సరాలకు బోనస్‌ను క్లెయిమ్ చేసారు. వివాదాన్ని సూచించిన ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ , బోనస్ చెల్లింపు కోసం అందుబాటులో ఉన్న మిగులును లెక్కించడంలో , చెల్లించిన మూలధనంపై మరియు నిల్వలపై వరుసగా 7% మరియు 5% చొప్పున రిటర్న్‌లను లెక్కించేందుకు అనుమతించింది మరియు బోనస్ చెల్లింపు యొక్క "యూనిట్ స్కీమ్"ను ఆమోదించింది. కంపెనీ 1926 నుండి అనుసరిస్తున్నది. ఈ పథకం కింద ప్రతి కార్మికునికి అతను నిర్వహించే ఉద్యోగం యొక్క ప్రాముఖ్యత , అతను పొందిన వేతనాలు మరియు అతను నిర్దిష్ట ఉద్యోగంలో ఎన్ని సంవత్సరాలు పని చేసాడు మరియు ప్రతి పనివాడిని పరిగణనలోకి తీసుకుని యూనిట్లు జమ చేయబడ్డాయి. అతని క్రెడిట్‌కి యూనిట్‌ల నిష్పత్తిలో బోనస్ చెల్లించబడింది.అప్పీల్‌పై లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ అవార్డును సవరించింది మరియు నిల్వలపై రాబడిని 5% నుండి 6%కి పెంచింది.

శ్రీ మీనాక్షి మిల్స్ V వారి పనివారు ([1958] S.C.R. 878 వద్ద 884)లో నిర్దేశించబడిన ఫార్ములా, దాని ఆధారంగా బోనస్ నిర్ణయించదగినది మరియు పంపిణీ చేయదగినదిగా మారుతుందనే దాని ఆధారంగా తగిన సర్దుబాట్లతో టీ పరిశ్రమకు వర్తించవచ్చు.

ఆ ఫార్ములా ప్రకారం అనుమతించదగిన 6% నుండి మూలధనంపై 7% అనుమతించడం టీ పరిశ్రమలోని అదనపు ప్రమాద కారకాలచే సమర్థించబడింది. ఫార్ములా ద్వారా అనుమతించబడిన 4%కి

వ్యతిరేకంగా ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ రిజర్వులపై 5% రాబడిని అనుమతించడం అసమంజసమైనది కాదు, ఇది కంపెనీ ప్రయోజనాలను కాపాడటానికి సరిపోతుంది.అయితే పునరావాసం కోసం ప్రతివాది యొక్క వ్రాతపూర్వక స్టేట్‌మెంట్‌లో లేదా ఈ మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి ఎటువంటి గణాంకాలు లేకపోవడంతో అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ దీన్ని 6%కి పెంచడం సమర్థనీయం కాదు.

"యూనిట్ స్కీమ్" బోనస్ చెల్లింపుకు తగినది మరియు బోనస్ యొక్క సరసమైన పంపిణీలో మాత్రమే కాకుండా పని నాణ్యత మరియు పరిమాణంలో మెరుగుదలకు దారి తీస్తుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.34 1957.

కలకత్తాలోని లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క ఆగస్టు 31 , 1955 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్ , అప్పీల్ నంబర్లు. కాల్-187 ఆఫ్ 1954 మే 15 , 1954న ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్, అస్సాం యొక్క అవార్డు నుండి ఉద్భవించింది , జూన్ 16 , 1954 నాటి అస్సాం గెజిట్‌లో ప్రచురించబడిన 1953 యొక్క రెఫరెన్స్ నెం.20లో.

సి.బి.అగర్వాలా మరియు కె.పి. గుప్తా: అప్పీలుదారుల కోసం.
పి.కె. గోస్వామి, S.N. ముఖర్జీ మరియు ఘోష్B.N., ప్రతివాదికి.

1958, మార్చి 31. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

కపూర్ న్యాయమూర్తి – ఆగస్ట్ 31 , 1955 నాటి కలకత్తాలోని లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా తెచ్చిన ఈ అప్పీల్‌లో , పార్టీల మధ్య వివాదం బోనస్ ప్రశ్నకు మాత్రమే పరిమితమైంది.అప్పీలుదారులు , యునైటెడ్ కింగ్‌డమ్‌లో విలీనం చేయబడిన మరియు అస్సాం రాష్ట్రంలో తేయాకు పరిశ్రమలో నిమగ్నమై ఉన్న ప్రతివాది , అస్సాం కో. లిమిటెడ్ ద్వారా నియమించబడిన భారతీయ సిబ్బంది మరియు హస్తకళాకారులతో సహా పనివారు.అప్పీలుదారులు సంవత్సరానికి 6 నెలల వేతనం చొప్పున 1950 , 1951 మరియు 1952 సంవత్సరాలకు బోనస్‌ను క్లెయిమ్ చేసారు. ప్రతివాది భారతీయ సిబ్బందికి 1950 సంవత్సరానికి బోనస్‌గా రూ.51,061 , 1951కి

రూ.48,140 మరియు 1952కి రూ.15,493 మినహాయించి , 1950 సంవత్సరానికి నికర లాభంలో 2.3%, 3.1951 సంవత్సరానికి 3.1% మరియు 1952 సంవత్సరానికి 3.9%.ఆగస్ట్ 27 , 1953 నాటి అస్సాం ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఈ వివాదం పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడింది.

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ కంపెనీ యొక్క బ్యాలెన్స్ షీట్లలో మూడు సంవత్సరాల పాటు తరుగుదలని అనుమతించింది మరియు చెల్లించిన మూలధనంపై మరియు రిజర్వ్‌లో వరుసగా 7% మరియు 5%పై రాబడిగా అనుమతించింది మరియు **artisans** (చేతివృత్తులవారు) కూడా బోనస్‌కు అర్హులని నిర్ధారించింది.చెల్లింపు విధానం కోసం ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ 1926 సంవత్సరం నుండి కంపెనీ బోనస్ చెల్లిస్తున్న "యూనిట్ స్కీమ్"ని ఆమోదించింది.ఈ పథకం న్యాయమైనది మరియు హేతుబద్ధమైనది మరియు పారిశ్రామిక సామర్థ్యానికి మరియు ఉత్పత్తికి ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తుందని అభిప్రాయపడింది.

అప్పీలుదారులు మరియు ప్రతివాది ఇద్దరూ ఈ ఆర్డర్‌కి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేసారు , మొదటిది ఖాతాల ఖచ్చితత్వం , మూలధనం మరియు నిల్వలపై రాబడి మొత్తం మరియు "యూనిట్ పథకం " మరియు బోనస్‌గా సంవత్సరానికి క్లెయిమ్ చేయబడిన ఆరు నెలల వేతనాలకు వ్యతిరేకంగా.తరువాతి మూలధనం మరియు నిల్వలపై అనుమతించబడిన శాతాలకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేసారు మరియు వరుసగా 10% మరియు 8% న్యాయమైన రాబడిగా పేర్కొన్నారు. బోనస్‌కు అర్హులైన కార్మికుల్లో **artisan**లను చేర్చడాన్ని మరియు టీ పరిశ్రమకు బొంబాయి ఫార్ములాగా పిలవబడే వాటిని వర్తింపజేయడాన్ని ఇది వ్యతిరేకించింది.

లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ , ట్రిబ్యునల్ అవార్డును మార్చింది మరియు అనుమతించదగిన రేటులో తరుగుదలని అనుమతించింది భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం , చెల్లించిన మూలధనంపై 7% నిర్ధారించబడింది , అయితే రిజర్వులపై రాబడిని 5% నుండి 6% వరకు పెంచింది . ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు క్లెయిమ్ చేయనప్పటికీ, రిజర్వ్‌లపై రాబడిని పెంచడానికి ప్రాతిపదికగా దాని ముందు ఉంచబడిన పునరావాసం కోసం కంపెనీ యొక్క దావాను తీర్చడానికి.ఈ కోర్టులో అప్పీలుదారులు తరుగుదల మొత్తం , మూలధనం మరియు నిల్వలపై రాబడి మరియు "యూనిట్ పథకం"పై తమ అభ్యంతరాన్ని పునరావృతం చేశారు , అయితే వారి దావాను బోనస్‌గా రెండు నెలల

వేతనానికి పరిమితం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది తేయాకు పరిశ్రమ వంటి పరిశ్రమకు ఫార్ములాను వర్తింపజేయడాన్ని వ్యతిరేకించారు , అతని వాదన ఏమిటంటే వస్త్ర పరిశ్రమకు వర్తించే పరిస్థితులు మరియు పరిగణనలు వ్యవసాయంతో అనుసంధానించబడిన వివిధ కారకాలచే ప్రభావితమయ్యే టీ పరిశ్రమకు వర్తించవు. తరుగుదల , మూలధనంపై రాబడి మరియు నిల్వలపై రాబడి విషయంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

బోనస్ నిర్ణయించదగినది మరియు పంపిణీ చేయదగినది అయిన దాని ఆధారంగా మిగులును నిర్ధారించే సూత్రాలను ఈ న్యాయస్థానం శ్రీ మీనాక్షి మిల్స్ V వారి వర్క్‌మెన్ (1)లో నిర్దేశించింది. అక్కడ నిర్దేశించిన సూత్రం:

“(1) తరుగుదల , (2) పునరావాసం , (3) 6 శాతం రాబడి , చెల్లించిన మూలధనంపై (4) వర్కింగ్ క్యాపిటల్‌పై తక్కువ కానీ సహేతుకమైన రాబడి కోసం స్థూల లాభాల నుండి అందించిన తర్వాత పంపిణీ చేయదగిన **మిగులును** నిర్ధారించాలి. రేటు , మరియు (5) ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపుకు సంబంధించి అంచనా వేసిన మొత్తానికి."

ఈ ఫార్ములా ప్రకారం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద ఉత్పన్నమయ్యే సందర్భాల్లో అనుమతించదగిన తరుగుదల అనేది షిఫ్ట్ తరుగుదలతో సహా సాధారణ తరుగుదల.సూత్రప్రాయంగా ఫార్ములాలో ఏదైనా తప్పు ఉందని , అయితే టీ పరిశ్రమ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా దానిని సర్దుబాటు చేయాలని ప్రతివాది వాదించడానికి మాకు న్యాయవాది అర్థం కాలేదు. ఏది ఏమైనప్పటికీ , అతను సూత్రాన్ని వర్తింపజేయడానికి అన్యాయం చేసే ఎటువంటి పరిస్థితులు ఇవ్వబడలేదు లేదా తరుగుదలకి సంబంధించి దానిని మార్చడానికి ఎటువంటి గణాంకాలు లేదా వివరాలు అందించబడలేదు.

"ఇక్కడ టీ పరిశ్రమ తరచుగా వివిధ ప్రతికూల పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది – ఇతర పరిశ్రమలపై వచ్చే వాటి కంటే చాలా ప్రతికూలంగా ఉంటుంది మరియు ఇతర పరిశ్రమల కంటే ఎక్కువ నష్టాలను కలిగి ఉండవచ్చు.అయితే ఇన్‌స్టంట్ కేసులో కంపెనీ–ఒక శతాబ్దానికి పైగా పాతది , అంతటా బాగానే ఉంది మరియు ఇంతవరకు సంపన్నమైనది మరియు మంచి పునాదిపై ఉంది మరియు అలాంటిదే ఇది గణనీయమైన రిజర్్తను నిర్మించిందని భావిస్తున్నారు.

లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మూలధనంపై ఈ అధిక రాబడి రేటును భూమిపై కొనసాగించింది"ఇది ఇతర వాటి కంటే ఎక్కువ ప్రమాదాలకు గురవుతుందిపరిశ్రమ ----------------------------------వాతావరణం, మొక్కలలో చీడపీడలు మరియు నేల క్రమంగా క్షీణించడం, దానిపై మనిషి నియంత్రణ లేదు ".ఆ అదనపు ప్రమాద కారకాలు టీ పరిశ్రమ వంటి వ్యవసాయంతో అనుసంధానించబడిన పరిశ్రమలో నిస్సందేహంగా ఉన్నాయి మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం మూలధనంపై అధిక రాబడిని ఇవ్వడాన్ని సమర్థిస్తాయి.

ఫార్ములా అనుమతించిన 4%కి బదులుగా పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ రిజర్వులపై రాబడిని 5%గా నిర్ణయించింది."కంపెనీ ప్రయోజనాలను కాపాడటానికి సరిపోతుంది" కానీ లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ భర్తీ మరియు పునరావాస ఛార్జీలను తీర్చడానికి దానిని 6%కి పెంచింది"ఈ ఛార్జీలను లెక్కించే సాధారణ పద్ధతి ప్రస్తుత సందర్భంలో సాధ్యం కాదు" మరియు "భర్తీ కోసం పరిశ్రమ బాధపడకుండా చూడాలి మరియుపునరావాస నిధులు మరియు వర్కింగ్ క్యాపిటల్‌పై అధిక రేట్ల వద్ద రాబడిని అనుమతించడం ద్వారా అటువంటి నిధులను వేరే విధంగా అందించాలి. పునరావాసం కోసం ప్రతివాది యొక్క వ్రాతపూర్వక స్టేట్‌మెంట్‌లో లేదా ఈ మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి ఏవైనా గణాంకాలు లేకుంటే ,ఈ అదనపు ఒక శాతం భరించలేనిది. ఇది సరైన దశలో క్లెయిమ్ చేయలేని లేదా గణాంకాలు ఇవ్వలేని సందర్భం కాదు. కాబట్టి అదనంగా ఒక శాతం అనుమతించబడదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన కారణాలు తేయాకు పరిశ్రమ యొక్క నష్టాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని నిల్వలపై 5% ఇవ్వడానికి తగినంతగా మద్దతు ఇస్తున్నాయి.ఇది వివిధ ప్రతికూల పరిస్థితులు మరియు అంశాలకు గురవుతుంది.ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ 5% రిజర్వ్‌లపై రాబడిని గణించడంలో అసమంజసంగా లేదా ఆమోదించబడిన సూత్రాలను పట్టించుకోలేదు మరియు ఈ రేటును మార్చడానికి సరైన కారణం మాకు కనిపించలేదు.

ప్రతివాది, 1926 నుండి , "యూనిట్ స్కీమ్" అనే పథకం ప్రకారం దాని ఉద్యోగులకు బోనస్ చెల్లిస్తున్నారు, ఇది పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ప్రకారం మరింత హేతుబద్ధమైనది మరియు మరింత ఉత్పత్తికి దారితీసే శ్రమతో కూడిన అలవాట్లు మరియు సామర్థ్యానికి ప్రోత్సాహాన్ని అందించింది.లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ పథకం యొక్క మెరిట్‌ల జోలికి వెళ్లలేదు కానీ దాని ప్రకారం చెల్లించమని ఆదేశించింది.ఈ

పథకం కింద ప్రతి కార్మికునికి యూనిట్లు జమ చేయబడతాయి , అతను కలిగి ఉన్న ఉద్యోగం యొక్క ప్రాముఖ్యత, అతను పొందే వేతనం మరియు అతను నిర్దిష్ట ఉద్యోగంలో ఎన్ని సంవత్సరాలు పని చేసాడు. ఈ విధంగా ప్రదానం చేయబడిన యూనిట్ల విలువ సామర్థ్యం మరియు అనుభవం యొక్క పరిగణనలకు అనుగుణంగా మారుతూ ఉంటుంది.స్థాపన పన్నెండు కేటగిరీలుగా విభజించబడింది మరియు ఒక పనివాడు చేసే పని స్వభావం యొక్క సాపేక్ష ప్రాముఖ్యత ఆధారంగా వైద్య సిబ్బందిని ఒక్కొక్కటి మూడుగా విభజించారు.అందువలన వారి ప్రాముఖ్యత యొక్క అవరోహణ క్రమంలో ఉద్యోగాలు వర్గీకరించబడ్డాయి: 1. హెడ్ మోహోరి ; 2. హెడ్ క్లర్క్ ; 3. డివిజనల్ మొహోరి ; 4. ల్యాండ్ మోహోరి ; హజారియా మొహోరి ; 5. కమ్జారి మోహోరి ; 6. గోడౌన్ మొహోరి ; 7. 2వ టీ హౌస్ మొహోరి ; 2వ కెరాణి; 2వ హజారియా మొహోరి ; 8. 2వ గోడౌన్ మొహోరి ; 9. గుంటి మోహోరి ; 10. 3వ టీ హౌస్ మొహోరి; 11. మోండల్; 12. అప్రెంటిస్.

ఈ విధంగా యూనిట్లు వారు ఉన్న నిర్దిష్ట వర్గంలోని కార్మికులకు అందజేయబడతాయి మరియు మరింత అర్హత కలిగిన కార్మికుడు అతని పనిని మెరుగుపరుచుకుంటాడు మరియు అతని వేతనం ఎక్కువగా ఉంటే , అతనికి ఎక్కువ యూనిట్ల సంఖ్య ఉంటుంది.బోనస్‌గా పంపిణీకి అందుబాటులో ఉన్న మొత్తాన్ని స్కీమ్‌లో పాల్గొనే కార్మికులందరి యూనిట్ల మొత్తం సంఖ్యతో భాగించబడుతుంది మరియు ప్రతి కార్మికుడు ఒక యూనిట్‌పై చెల్లించాల్సిన మొత్తంలో బహుళ మొత్తాన్ని మరియు అతని క్రెడిట్‌కు యూనిట్‌లను పొందేందుకు అర్హులు. పథకం యొక్క అనుకూలత గురించి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ అంచనా పూర్తిగా సమర్థించబడిందని మరియు ఈ పథకానికి అనుగుణంగా బోనస్ చెల్లించడం వలన బోనస్ యొక్క న్యాయమైన పంపిణీ మాత్రమే జరగదు. కానీ పని నాణ్యత మరియు పరిమాణంలో మెరుగుదలకు దారి తీస్తుంది. ఈ పథకం ఉత్పత్తి బోనస్‌తో అయోమయం చెందకూడదు, అయితే ఇది అందుబాటులో ఉన్న మిగులు యొక్క న్యాయమైన పంపిణీ మరియు స్థాపన/establishmentలో సమర్థత నిర్వహణను మిళితం చేసే అర్హతను కలిగి ఉంది.

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన అవార్డు ఆధారంగా గణాంకాలను తీసుకుంటే , 1950 సంవత్సరానికి రూ.7,64,608, 1951లో రూ.77,823 మిగులు అని మేము కనుగొన్నాము, మరియు 1952 సంవత్సరానికి రూ.10 లక్షల లోటు. మూడు సంవత్సరాలకు అందుబాటులో ఉన్న మొత్తం (శూన్యం) nil. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది మా ముందు చేసిన దావా ఆధారంగా , అంటే రెండు

నెలల వేతనం , 1950 సంవత్సరానికి సిబ్బంది సభ్యులకు అవసరమైన బోనస్ మొత్తాన్ని మేము కనుగొన్నాము..4,63,095లో ఆరవ వంతు మరియు 1951 సంవత్సరానికి , రూ.4,83,893లో ఒక ఆరు మరియు 1952కి రూ.5 ,31,202లో ఒక ఆరు , ఇది 1950కి రూ.77 ,182, 1951కి రూ.80,647గా పని చేస్తుంది. మరియు 1952కి రూ.88533. **artisan**లకు అవసరమైన మొత్తాలు ఈ గణాంకాలను మరింత పెంచుతాయి.అప్పీలుదారు 1950 సంవత్సరానికి సంబంధించి రెండు నెలల బోనస్ దావాను సమర్థించవచ్చనడంలో సందేహం లేదు.కానీ 1951 మరియు 1952 సంవత్సరాల క్లెయిమ్‌కు సంబంధించి అదే విధంగా చెప్పలేము ఎందుకంటే 1951కి కేవలం రూ.77,823 మాత్రమే అందుబాటులో ఉన్న మిగులు మరియు 1952కి దాదాపు 10 లక్షల రూపాయల లోటు ఉంది.ఈ గణాంకాలన్నింటినీ పరిగణనలోకి తీసుకుంటే , ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన మొత్తాలు న్యాయమైనవి మరియు సరైనవి అని మేము అభిప్రాయపడ్డాము.

లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ తరుగుదల మరియు పునరావాసాన్ని తప్పు ప్రాతిపదికన అనుమతించినందున, మేము లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టి , ప్రతివాది అందుబాటులో ఉంచే ఈ సవరణతో పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌ను పునరుద్ధరిస్తాము. **Artisan** లకు అనుపాత/proportional బోనస్ చెల్లింపు కోసం అవసరమైన అదనపు మొత్తం.

అందువల్ల, ఈ మేరకు అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది , లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వును పక్కనపెట్టి మరియు పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ యొక్క అవార్డును ఈ మార్పుతో పునరుద్ధరించబడింది, ప్రతివాది ఈ మూడు సంవత్సరాలకు కళాకారులకు చెల్లింపు కోసం అదనపు మొత్తాన్ని కూడా అందించాలి. "యూనిట్ సిస్టమ్" ఆధారంగా దామాషా బోనస్. రెండు పార్టీలు తమ ప్రధాన వివాదాలలో విజయం సాధించనందున, ఖర్చులకు సంబంధించి న్యాయమైన క్రమం ఏమిటంటే, పార్టీలు వారి సంబంధిత ఖర్చులను అంతటా భరించాలి.